

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 eor. — Pe trei luni 8 eor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Micelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învială

Abonamente și inserțiuni
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Micelarilor Nr. 45.

Insemnări

Anacronisme

Gubernul revoluționar e în plină muncă. Lucrul din greu să și câștige merite. Ordona în cale telegrafică și revocă în același fel. Doar merge mai iute. Dar e și mai ușor.

Mai cu temei se silește «să împăciuiască» națiunile dintre vechile hotare.

Decamadată înlăturând măsurile draconice aplicate față de noi în treburile culturale și economice.

Ministrul școlilor Lovász Marlon ridică telegrafic ordonanțele aporonyene privitoare la înfiptuirea «zonei culturale». Zonă culturală! Ceva ne mai poartă în istoria neamurilor!

În urma acestei dispoziții telegrafice, învățătorii, cari în vara trecută ni-au fost rapăși cu silita, după la Cluj pentru a se adăpa din izvoarele adevăratului patriotism maghiar, constrânsi să mai facă un jurământ ca învățătorii de stat, sănt trimiși la uniele școlae românești, rămase părăsite și stingerite de duhul românesc, moștenit dela părinți.

Cum se descurcă oare treaba această? Ca nodul gordian!

Mai nou! Același domn ministru suprîmă telegrafic învățământul limbii maghiare din clasa I și II a școlii primare. Și e foarte bucuros de dispoziția această, doar e de credință că a făcut mare ispravă.

Cum rămâne cu celelalte clase? Să stăpânească oare și pe mai departe suplicul introdus de Trefort în 1879 și perfectat de jezuitul Apponyi? Și cum rămân cu limba de instrucție în școlaele comunale și de stat ridicate prin așezările noastre românești în mod volnic?

Acesta-i liberalismul revoluționar? Să nu fi murit ca desăvârșire minciuna politică? Pentruce nu s'a pogorât d-l ministru cu gândul cel puțin până la anul 1868, la dispozițiile legilor XXXVIII și XLIV, cari ordonă în mod explicit ca fiecare elev să fie instruit în limba maternă?

Noi considerăm dispozițiile acestea și mai ales cea din urmă de înțarțiale. Le considerăm de anacronice.

Și ar fi o umilire să mai cerem vreo reparare. Mai ales astăzi când toate neamurile se bucură de dreptul firesc și stânt de liberă orânduire și ocărmuire.

Copiii credincioșilor noștri cer să fie luminați cu puterea limbii materne, sfîinite prin Duhul sfânt. Căci destul li-a fost încălțită și torturată mintea și corcicte sentimentele.

S'a schimbat vremea...

Cuvintele dela Belgrad. — O desface.

Comandantul oștirilor din Balcani, generalul francez Franchet d'Esperey, primind zilele acestea delegația din Budapesta în Belgradul Sârbiei, i-a făcut câteva declarațiuni dintre cele mai netede, prin care a vestețit după vrednicie politica maghiară urmată atât față de străinătate, cât și față de naționalități.

«Ați dat mână cu dușmanii noștri (cu germanii) — a zis generalul, — veți plăti și veți ispiși alături cu danșii».

«Ați prigonit naționalitățile nemaghiare: ați pierdut simpatiile Franței».

Comandantul francez spune maghiarilor două lucruri, care în jălnicile împrejurări de azi poate nu vor jigni mândria tradițională a patrioților unguri, ci mai de grabă le va da de așteptat să fie cât se poate de modeste în vorbă și dorințe.

Ungaria în ultimele desenei, a servit interesele imperialismului german; Ungaria, zice mai departe generalul, a desconsiderat și nedreptățit ani de-a rândul, va să zică în mod conștient, tot ce nu eră maghiar pe pământul acesta ce-l locuim de veacuri.

«N'am decât să fac un semn, și voi — maghiarii — veți fi zdrobiți!» (J'ai ne qu'une signe a faire, et vous serez detruits!)

Astfel a cuvântat un militar francez, care nu cauță stilul diplomatic, ci numește lucrurile cu numele lor adevărat.

Ear cuvintele acestea auzite acum, — o mărturisesește astfel delegației dela Belgrad, — au izbirt asupra noastră, a delegaților unguri, ca niste lovitură de sacuri (mint a fejszeesapások).

Incolo, generalul Franchet d'Esperey crede — cel puțin așa spune comunicatul oficial, — că singur Károlyi este în stare de a salva ceea ce poate salva pe seama ungarilor biruiți în răsbói.

Dar acesta este la urmă treaba lor. Treaba de căpătene a noastră, a românilor din această țară, este că în viitorul stat din care vom face parte, să avem cheazășie desăvârșită, că n'o să mai fim excolotați de stăpânirile vremelnice, cum am fost sute de ani. Atât.

Unde să găsim asemenea cheazășie? Aici ne răspunde limpede nota Statelor Unite în frunte cu Wilson, — și ne va răspunde în curând forul cel mai chemat: congresul de pace.

În sîrul evenimentelor înregistrăm — deși nu mai are importanță — faptul, că partidul lui Apponyi s'a disolvat.

Insuși șeful a făcut propunerea să se desfacă partidul său, ca unul care nu mai are înțeles în vremea nouă.

El, contele Apponyi, contrarul nostru cel mai neîmpăcat, declară că se retrage cu totul din viața politică.

Ungurii nu credem să-i ridice monument.

Ear istoria școlilor nemaghiare din țara întreagă va pomeni pe nobilii conte ca pe un ministru, care n'a avut nici idee palidă de știința numită pedagogie, și care totuși a stat de mai multe ori în fruntea școlilor din biata țară ungrească.

† Alecsandru Lebu

Luni, în 11 Noemvrie n., la orele 3 p. m. a închis aici în Sibiu pentru totdeauna ochii, unul din bărbații cei mai de frunte și de valoare ai neamului nostru, în etate de 83 ani.

Prin Testamentul său deșus de la casa arhidiecezană, înca la 29 Decembrie 1907, partea cea mai mare a averii sale o lăsat la dispoziția arhidiecezei noastre Transilvane. Avera trece peste 1.000.000 coroane, din care se formează o fundațiune care va purta numele marelui defunct. Avera mobilă valorile de 640.000 le-a predat înca fiind în viață la 20.IX.1917 la casa arhidiecezană unei comisii de 3 membri în persoanele avestilor Nicolae Ivan, Pantaleon Lucuță și Ioan Vățașanu.

Dispozițiile pentru înmormântare le a luat Consistoriul arhidiecezan, în înțelegere ca parohul protopop Dr. Ioan Stroia și medicul Dr. Ilie Beu, cari în clipele din urmă au fost cei mai de aproape oameni de încredere și ajutor.

Ne plecăm în fața marelui mort — carele a trăit pentru biserică, a lucrat pentru neam, și a fost un model de modestie și de viață curată și neprihanată.

Scrisoare deschisă

Domnului Ioan Schöpp, vice-comite al comitatului Sibiu

Stăruințele Domniei Tale de a restabili ordinea în comitat sunt vrednice de toată laudă — și cu deosebire remarcăm marelui interes ce li puni pentru îngrijirea de alimentarea poporului, neprevăzut, respective care n'are pământ.

Cred, că fac un serviciu obștei, când vin și Te rog ca mai ales în chestia hranei poporului să nu Te oprești la drumul de jumătate, ci se faci posibilul, ca să asiguri pentru popor hrana necesară pentru întreg anul, — aceasta o vei face în prima întie, dacă nu vei mai permite ca să se ducă din comitat nici un grăunte de grâu și de cucuruz — ci se rămână în comunele noastre, ca din prisorul celor cu bucate să ajungă și cei săraci și lipsiți.

Înainte de toate, lipsiți vor fi de sigur cei ce de 4 ani — au fost departe de casă și de coarnele plugului, și ai petrecut la front și în tranșee.

Pentru acestia să lai cele mai grabnice măsuri ca să fie împărțiați cu grâu, cucuruz și cartofi, și anume din cvota încrețitoare din comună ori din pretură.

Nu este de ajuns, ca să ai dispuși să

li să lee soldoților puștile la granița comitatului, și apoi să-i lași în grija Domniului.

Omul flămând și preste măsură chinuit de 4 ani, văzând, că nu e primit acasă, cu dragoste, cu căldură și cu brațele deschise — ușor degenează în fiara belsatică.

De ceea primărie comunale să primească povește și porunci ca să îngrijească pentru ceice vin la vatra lor, ca să nu aile acolo numai golărite și lipsă, ci să aile cel puțin strict necesar cu care să se poată împăca.

Și fiindcă grâul și cucuruzul probabil nu se să dea fără plată, primăriile să anticipeze din alodiu pentru cei săraci și lipsiți, și banii necesari, ori dacă nu să pot anticipa, să le facă rost de lucru pentru plată. Ori cine vrea să lucre, poate câștiga și cu brațele parale frumoase.

De 4 ani drumurile comunale vicinale — și comitatense s'au stricat cu desăvârșire — și pentru de a le reduce iar în stare bună, să deie de lucru celor doșii dela front. Acest lucru să poate face și pe timpul de iarnă — pentru plată pe teritoriul comunei.

Banii să se încasseze dela cei cu stare bună, dela ceice au stat acasă, dela ceice nu au căștigat zeci de mii din vinului, din vite și din negotul cu grâu, cu poame, cu lemne și cu alți articuli scumpul.

Reparația să fie mare, ca săracii și doșii să capete plată suficientă din care să poată trăi.

Încă bucate din comitat nu au ajuns și pentru orăze — să alături a fineș legumii vechi, cu comitatele Arad, Torontal, Timiș de unde se pot cu bani cumpără multe cât de multe, acum, când pentru armată nu mai trebuie, și când nu mai sunt datori să scoatem ultima bucată de pâne din gura școlilor noștri și să o trimetem celor din Austria.

Dacă ai făcut — și luat aceste dispoziții — și ai mai îngrijit și de lemne gratuite din pădurile statice, iarăși numai pentru cei lipsiți și în prima linie pentru foștii soldați, — ai asigurat liniștea publică, ai pus temelii puternice la susținerea ordinii, atunci nu ai lipsă nici de jendarmi, nici de finanți — acia fiind și ei oameni cu brațe tari, își pot și ei câștiga plătnea pe care cinștii și cu muncă mai mănăiește. Și fiind vorba de finanți Te mai rog, să sârui, ca centralele pentru fierul rachiului să se desființeze.

În unele comune alud trecut abia am putut reținea poporul dela răvririle. Acum cu greu ar mai merge.

Țărânu nu e orb. El vede că din majul lui metrice de trevere primește 20 cor. stătuți să zicem 30 coroane, și antreprenorul 250 coroane.

Nu ești cărturarilor nu suntem chemați, ca în vecii vecuri să stărui, ca poporul să suferă și pagube materiale și să tacă — căci ne pierdem la popor toată încrederea.

Sistemul de jaf a trecut, lume nouă, legi noi, atmosferă curată — peceți rupte, dacă vream să trăim în pace, unii cu alții. Notarii și pretorii, cari au executat poruncile vechi — și au pierdut încrederea poporului, mulți — fără vina lor, puși pe foc de mai marii lor, de ceice au făcut legile, nu pentru popor, ci pentru folosul speculanților îmbogățiți de pe spatele poporului.

Cu ordinații și legi bune — și pot reabilita și notarii; cu legile vechi, nu-i putere lumescă să-i spele și mântue.

Legile încă să le facem cu toții, nu ca pân'aci; să le facă românii pentru români, căci ei cunosc mai bine păsurile și năcazurile poporului din care au eșit.

D'adei Hâromii (și nu știu cum să chiamă pe ceice îi învătăriți în trecut pe la Sebeșu, Orăștie, Dobra, Ighiu și în părțile noastre, ca să facă legi pentru evrei și speculanți — și nu pentru popof —

credem că-și vor fi încheiat cariera și vor reveni la alte meserii potrivite pentru ei.) Nota redacției: *unul e candidatul de pușcărie.*

Aceste se semnalează — ca să se știe, că sunt numai a mila parte din plăcetele vechiului vechi — pe care îl va îngropă vechiul al XX-lea pentru todeauna — și credem că nu va mai relinva niciodată în grînjii cu toții să punem sepiedate grele de piatră pe ușa mormântului.

Cu permisiunea D-tale vom continua.

Stimătorul:

N. Tean,

prezidentul clubului municipal român.

Revoluția birourilor în Germania

Valurile revoluției cresc mereu și în Germania.

În Colonia, Braunschweig, Magdeburg, Frankfurt, Schwerin, Lipsca, Dresda și în alte numeroase orașe s-au constituit *consilii de muncitori și soldați*. Consiliile acestea au luat în mână lor administrația.

În München s'a proclamat *republica*. Regele bavarez și familia sa au părăsit orașul și s'au refugiat.

Împăratul Wilhelm se află acum în Olanda la Arnhem. Palatul său din Berlin este ocupat de trupele consiliului de muncitori și soldați.

Germania primește condițiile armistițiului

Guvernul german, după comunicatul oficial din Berlin, a primit următoarele condiții dictate de înțelegere:

1. Evacuarea imediată a Belgiei, Franței, a Alsaiței-Lorței în timp de 14 zile.
2. Se predau 5000 de tunuri, întâi cele grele; 30 mii de mitraliere, 3 mii aruncătoare de mine și 2000 de aeroplanuri.
3. Evacuarea țărilor stîng al Rinului. Se ocupă orașele: Mainz, Coblenz și Colonia.

4. Pe țara drept al Rinului se constituie o zonă neutră de 30—40 kilometri. Evacuarea în 14 zile.

5. Se predau: 5 mii de locomotive, 15 mii vagoane, 10 mii automobile.

6. Înțelegerea în Germania a trupelor de ocupare.

7. La răscrit au să fie retrase toate trupele îndărăt frontierei date 1. August 1914.

8. Renunțarea la tratatele de Brest-Litovsk și București.

9. Capitularea necondiționată pentru Africa de est.

10. Însoțirea averii bănești belgiene și a aurului rusesc și românesc.

11. Liberarea prizonierilor de război fără reciprocitate.

12. Predarea de 100 submarine, 8 cruciatore și 6 dreadnoughts; celelalte vase trebuie demontate.

13. Blocada se susține mai departe

14. Armistițiul durează 30 de zile.

Regimentul boem Nr. 8 a părăsit Sibiu!

Impodobiți cu flori, în haine de sărbătoare s'au înșiruit companiile regimentului boem în fața casarmii, în piața Hermann. Și piața s'a umplut de lume, venită să petreacă regimentul boem, cel puțin cu gândul, în patria fericită, în patria revărsată din ruinele Austriei, în patria cerească de frunziși lumași și de hârnici și conștiința poporului.

Muzica întonează imnul național-boem. Capetele soldaților se desoperece cu evlavie, asemenea a tuturor privitorilor. Și soldații cântă, cântă răpiți de lăunmoase reverii.

În numele orașului ia rămas bun dela regimentul care 4 ani a stăruit în această localitate, primul Dr. Goritz căruia i răspunde comandantul regimentului însoțit de strigătul soldaților *slava*.

Șiferițișii boemi, sub podoaba florilor au

plecat spre gară întovărășiți de mulțimea locuitorilor sibieni, cari i admirau.

La gară și-a luat rămas bun dela soldații lui Kramarz, Mărarik, Stanek, salutați militar prin rostul generalului Hofbauer.

În numele legăturii române a vorbit locotenentul Simion, iar în numele românilor redactorul nostru căruia comandantul regimentului i-răspunsuri alte alele: *«Doresc românilor, pentru cari avem cele mai sincere simpatii, un trai glorios pe pământul strămoșesc, încheindu-se ca și noi — într'un puternic stat național român. Slava!»*

Publicațiune

Pe baza ordinului ministrului de război număr Nr. 28300 Pres. 15 din 4 Noiembrie 1918 se publică următoarele:

Din preleile terminării războiului se acordă amnistie și anume:

1. Nu ced sub urmărire criminală, cer întrucât procedura criminală ar fi în curs. Aceasta se sistează pentru toți acei indivizi, cari cu comis crimea dezertării sau delictul părăsirii armate a trupelor lor; au comis crimea sau delictul nesupuneri față de ordina de chemare la serviciul activ militar, sau au comis alte crime normate prin legea despre apărarea țării, mai departe pentru acei indivizi, cari au comis fapte punibile îndreptate contra puterii armate a statului, contra regelui, sau casei domnitoare, în sfârșit cari au conturbat liniștea publică (crimele normale în cap. II al părții a patra a codului penal militar), dacă aceste fapte punibile au fost săvârșite până la data acestei ordinanșii.

2. Acelor indivizi, cari au fost pedepșiți de judecătorii militare pentru fapte amintite în punctul I, prin sentințe definitive, li se erăa pedeapsa dictată, fără considerare, ca și în cazul pedepșii sau nu.

3. Nu se estinde această amnistie asupra acelor crime, cari sînt normate în § 327 al cod. mil. pen. și cari au fost comise prin malversățiuni (abuzuri) referitoare la furnizările pentru armată, sau prin care s'a intenționat sustragerea dela serviciul militar.

În consecință se provoacă toți acei indivizi cari au fost declarați de dezertori, și se prezintă la proximal comandament militar (Militärstatjonskommando) pentru a fi demobilizați.

Sibiu la 9 Noemvrie 1918.

Comanda stațiunii militare.

Note pe marginea unei cărți

De Emilian Stoica

II

În care din aceste două categorii intră acum cuvîntarea funeralsă?

Din timpuri vechi s'a obișnuit la îngropările în sănduri a sănduri viața și afepte creștinești ale celui răposat, precum și a scoate din Sf. Scriptură învățături pentru mângăierea orfanilor și a celor văduviți. Aceasta este originea și cuprinsul primelor cuvîntări funeralsă. Pe lângă aceasta, deoarece în fața morții sufletele aceluiașor sînt mai zguduite, slujitorii altarului au căutat cu aceste preleteri a aplica cuvîntul înțeleptului Sirach care zice la c. 7, v. 39: «Adu-ți aminte de cele mai de urmă ale tale și în veac nu vei greși».

Prin urmarea cuvîntării bisericărești poate fi a sănduri aparținătoare mai mult genului parentic, moralizator.

Venind acum la aplețirea cuvîntărilor funeralsă din biserică noastră, trebuie să înțelegem, că ele au începuturi foarte modeste.

Primul volum de acest gen apare în epoca înflinței calvine. Este «Scrirul de scrieri la 1683 și datatului celui al XIX și tipăresc ale lor «Propovedăniile întru împăcătura oamenilor morți» Samuil Klein la 1784 și Petru Mălar la 1809. Nu numai că sînt superioare traducerilor popii din Vint, dar ele au valoare eguală cu celelalte scrieri ale acestor harnici scriitori. Fiind vechile editări epuzate ele au fost nu numai de multe reimpărite; pot fi utilizate cu mult folos de profeții, căci cuprind o serie bogată de pilde luate din Sfânta Scriptură și din Istoria universală.

Sînt scrise, mai ales ale lui Klein, într'un stil limpede și curgător, «nu cu măiestrie ritoricească, nici cu grai de vorbă înaltă și adăncă, și înțelegătoare și mai prost ca și cei proși și înțelegătoare și să se folosească (citat după Iorșa). Aceste cuvîntări nu au aplicări individuale cu date și amănunte asupra anumitor persoane. Acelea le-ar putea da și o însemnătate de istoric culturală, și s'ar de natură generală. Poartă timbra oratoric scrierilor în limba noastră oădăi la masa de scris, și decă n'au avut și frăgezimea cuvîntului rostit în fața unui public, au totus pe lângă unele invenșii de stil explicabile la scriitorii cu cultură exorbitantă, și înțelegătoare abate al stilului conciliar. Va fi în ele o bună parte de muncă originală, dar asemănarea prea mare, ce este între o cuvîntare a lui Maior și alta a lui Klein, ne face să credem că aceste propovedăni sînt prelucrări după modele străine — după cum arabe obiceiul timpului, — nemărturisite.

În trecut cursul vechii XIX. care a dat literaturii noastre un avînt deosebit, pe terenul oratoric funeralsă putîm înregistra, pe lângă tipăritorii mai mărînte numi cuvîntările funeralsă ale lui Zaharie Boiu, care constituie al treilea volum din ciclul complet de predică: «Semințe din agrul lui Christos». Acesta au apărut mai întai la 1889. Au fost apoi scoase în a doua ediție augmentată la 1899. (Ca să s'iu complet, ar trebui să amintesc și pe Iustin Popu, care a fost, pare-mi-se, oratorul de curte al mitropolitului unice, precum Z. Boiu a fost cîteva decenii podoaba amvonului și oratorul oficial al bisericii noastre. Cuvîntările sale, cari există în exemplare atît de rare, nu mi-au fost pentru moment accesibile).

Întreg ciclul de cuvîntări al părintelui Boiu, este unul din cei sîrîntore a unei vieți de om și cuvîntările sale și sînt cea dintai operă originală în genul lor; înceminatele lor residă și în răspîndirea largă ce o au în cercurile preotești. Lucrate cu îngrîșire și roștite toate de dănsul au avînt și în țara noastră. De altă parte, firea și pe care a căutat să și-i valideze și în încercări binșoare de literatură curată, sînt și o prețioasă contribuție la istoria noastră culturală prin informațiile ce cuprind despre bărbăți și mai însemnați din viața noastră publică. De altă parte, cuvîntările funeralsă este extensivă prea mare ce o dărtăciunilor, cari în unele oapă aproape întreg spațiu cuvîntării.

La sfârșitul volumului său, pîr. Boiu dă un considerabil număr de texte biblice potrivite pentru cuvîntări funeralsă. Acest adus este înadins faptic pentru cei ce nu sînt destul de orientați în vastul câmp al Sf. Scripturi.

Știrile zilei

Guvern nou în România. Din Iași se anunță, cu regele Ferdinand a încredințat pe generalul Coandă cu formarea noului cabinet.

Adunarea dela Lugoj. Duminecă s'a ținut la Lugoj o mare adunare în grîdina Concordia, unde au participat cîteva mii de oameni pentru a se rosti în fața situației nouă. La adunare s'a prezentat și clerul, în frunte cu episcopul Dr. V. Frențiu și protopopul Dr. G. Popovici. O stăpînit ordine desăvîrșit. Prezent al adunării, a fost ca domn episcopul de Sibiu, domnii: Dr. V. Braniste, profesorul Dr. Victor Bria, Dr. G. Gărdă și Dr. G. Dobrin; S'a arătat mare importanță a momentului istoric prin care trecem; s'a făcut apel la înrolarea în primul batalion român, pentru asigurarea păcii primejdie de jăful și furturilor din teritoriul comitatului, s'a creat un fond național (o coroană de suflet) pentru acoperirea cheluielului. După terminarea discursurilor s'a cântat «Deșteaptă-te române!» și s'au acamat militarii și oratorii.

Ordine restabilită. Cu mulțumire constănt, că în cele mai multe comune ale comitatului nostru s'a restabilit ordinea. S'au și organizat grade naționale române, care conștie de chemarea lor priveghiază cu trezvie asupra ordinii și siguranței publice.

Reapărut. Cu ziua de 8 Noemvrie 1918 a reapărut ziarul *național Românul*, organul partidului național român din Ungaria și Transilvania. Ca redactor responsabil se nează Dr. Sever Mică, ca editor: Aurel Rusu.

Guvernator în Fiume. Biroul de coordonăreș italian anunță: Amiralul Italian Corsi este numit guvernator al orașului Fiume. Italianii au ocupat toate insulele dalmatine, al căror guvernator este amiralul *Lissari*, care își are reședința în insula *Lussu*.

Regele Italiei în Trient. Victor Emanuel regele Italiei, însoțit de comandantul general Diaz și de prim-ministrul Orlando, a intrat cu mare alai în Trient în ziua de 8 I. c.

Bere sau vin, rachiu nu. Opreștea privitoare la băuturi alcoolice s'a mai redus în capitala țării. Se permite, ca în restanțele să se bea un pahar de bere sau vin (de cel, mult și decilitri). Vânzarea de rachiu este încă tot oprită.

Vinurile curții. Domnitorul Carol, cum scriu zărele vieneze, s'a vîndut vinurile din pivnițele curții unui mare negustor din Viena pentru suma de 12 milioane de coroane.

Mitropolitul Bucovinei, Vladimir de Repta, locește acum earăș în reședința mitropolită din Cernăuț.

Pentru copiii legionarilor români. Domnul *Zaharie Dobrota*, proprietar în Seica mare și cel 10 copii ai săi, și în marea în sufletele ce ne stăpînesc pe toți de cămîni și se arată primele raze ale soarelui libertății, pune temei cu 100 cor., predate la mîna prezidențului Reuniunii meseriașilor sibieni, al domnului *Vic. Tordășianu*, la o fondă care să se întoarcă *întru o sumă de 20 de sărbătoare ajutoare bănești între acei legionari români*, foști pe câmpul de luptă, cari se bucură de mai mulți copii. Frați români, dați cu toții din avatul vostru pentru copiii legionarilor români.

Împăratul Wilhelm să plece! Ziarul social-democrat *Vorwärts* din Berlin a publicat un apel al partidului cătră muncitori, zicînd: Înfrîntorilor omor de popoare se apropie de sfârșit. Nimeni nu se mai poate gândi să continue. Pacea sosește și pune clasa muncitorilor în fața celor mai grele probleme politice și economice. Din punct de vedere politic este vorba să păstrăm și să clădim mai departe libertățile democratice obșnute. *Oamenii acia, cari prin nenorocirea lor politică sînt inovinați de nenorocirea poporului nostru, trebuie să dispară dela lauzăr lor*. Pași, în acest scop sînt făcuți, și nu vor putea fi împedecați din partea nimeni. (A și plecat împăratul).

Dela poliția orașului Sibiu se anunță, că restaurantele și cafelele au să se închidă seara la ora 9. După ora 9 seara pot ieși la stradă numai persoane cu legitimație dela poliție. În cafelele și restaurantele este permis să se servească altă băutură alcoolică, decât bere.

Hotărare foarte bună. S'au luat măsuri să se evădă nocturn în țara rachiu.

Hotărarea aceasta rămîne în vigoare mai mult timp. Cu cât mai mult, cu atît mai bine!

CONCURS

Guvernul ungar publică concurs pentru ocuparea a 2500 (două mii cinci sute) posturi de poliștiș de grăniță.

Cu posturile acestea sînt impoortante următoarele beneficii: 1000 cor. salariu anual, 1000 cor. ajutor de război, bani de evărit conform legii, 175 cor. bani de de haine, și în timpul de acum 20 (douăzeci) coroane diurne.

Dela concurenți se cere: cetățenie de stat ungar, vîrstă sub 40 de ani, trup sănătos, purtare de pînă acum nepătăată, cunoașterea deplină a limbii maghiare în scris și cu vorba.

Invit pe toți acia, cari doresc să bîndărească unul din aceste posturi, să se prezinte în oficiul meu, (Strada Șaguna Nr. 11).

Numirea se face deocamdată pe timp de probă și fără a fi legată de anumit loc.

Nagyseben, 10 Nov. 1918.

(480) 1-1 Dr. Todor Árpád m. P.,

Capitan al poliției de grăniță ungară.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane